

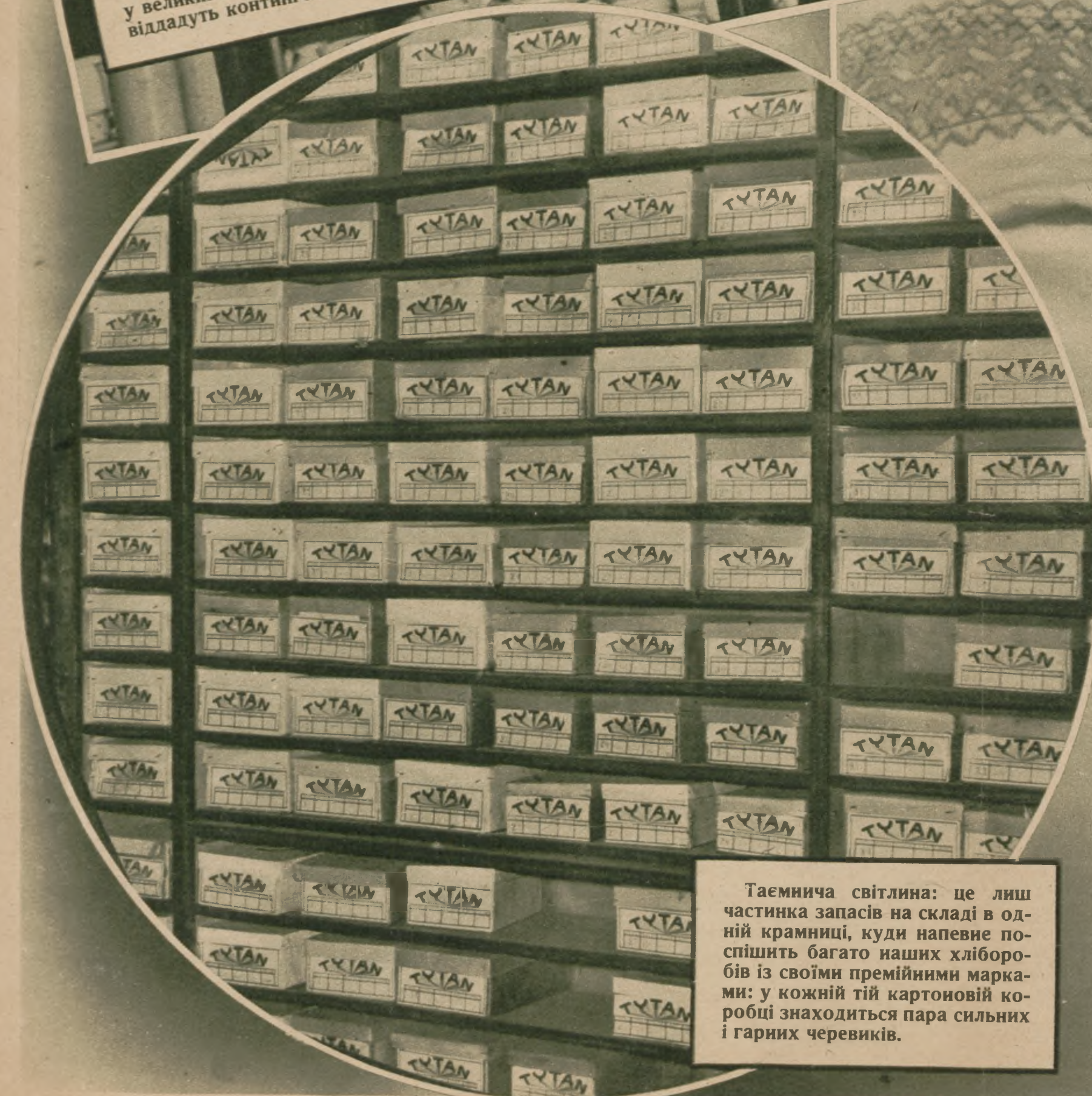
Радісна і важлива вістка для кожного хлібороба:

ПРЕМІЇ

ЖДУТЬ НА ТЕБЕ!



Дзбанки, глечики, склянки і багато інших гарних і корисних предметів із порцеляни та скла нею необхідна річ у кожній господарстві. Вони приготує для тих, що у великій кількості для тих, що віддають контингент.



Таємничі світлина: це лише частинка запасів на складі в одній крамниці, куди напевне поспішить багато наших хліборобів із своїми премійними марками: у кожній тій картоновій коробці знаходиться пара сильних і гарних черевиків.



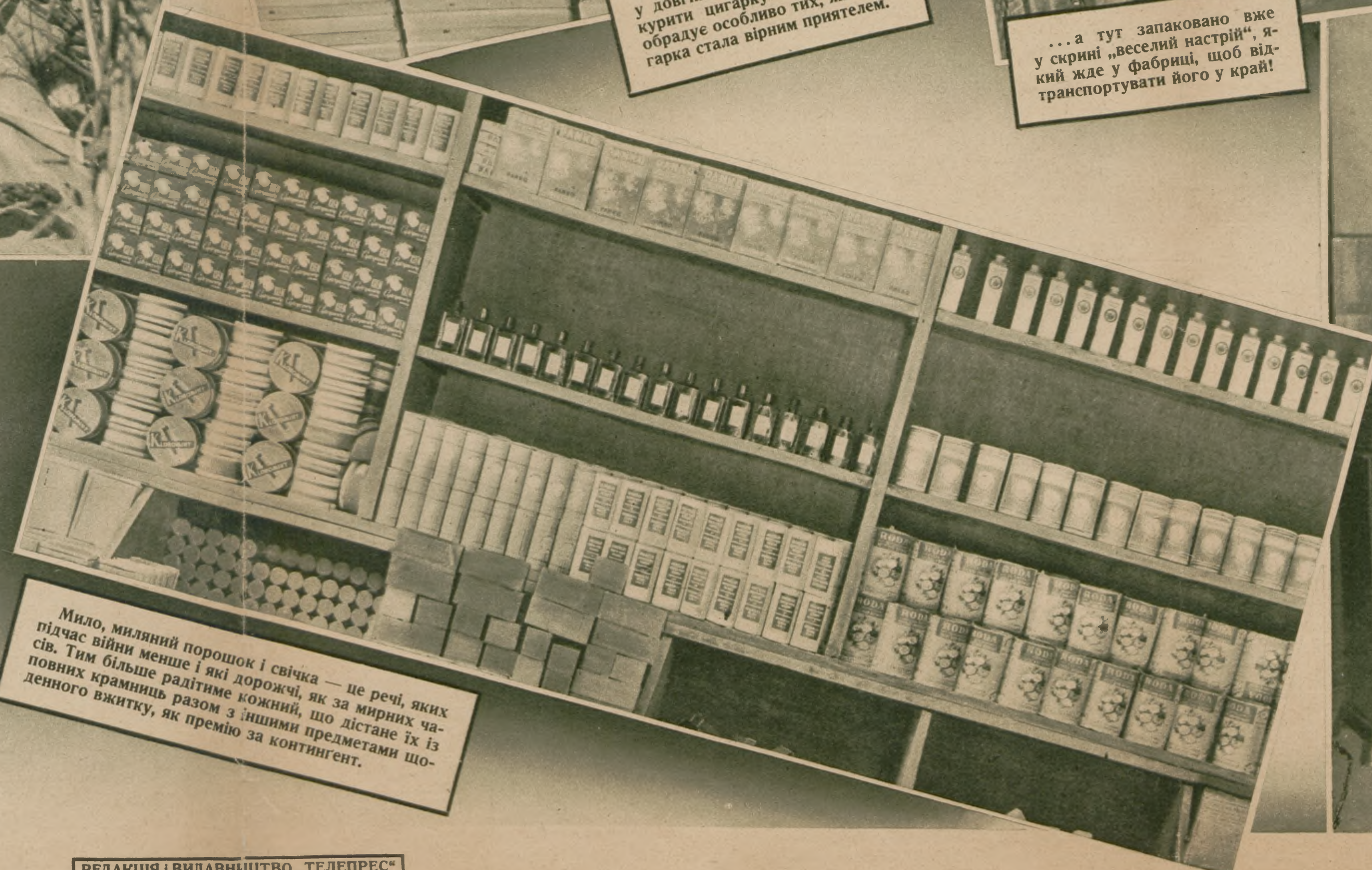
Цю всміхнену українську сільську дівчину, що дивиться на нас з світлин, сфотографовано в Галичній, коли ще йшли жнива. Вона дивилася саме на повні стирти і тішилася, що Госродь поблагословив цього року і дав хліборобам багате жниво. Тимчасом поля вже опустіли, збіжжя зібрано і звезено. Наша дівчина із світлин рада тепер — разом із тисячами інших дивчат — ще більше, як тоді, коли всміхалася до повних колосків. Вона знає, що її праця не була маловартна, бо після віддачі контингентів ждуть на неї дорогі премії. Все приготовано і хто дістане до рук премійні марки, хай мершій іде, щоб одержати все те, що видно ось тут на наших образах!



Велика сила різноманітних матеріалів жде хвилини, коли хлібороби та їх жінки приймуть вибрати собі щось за свої премійні пункти.



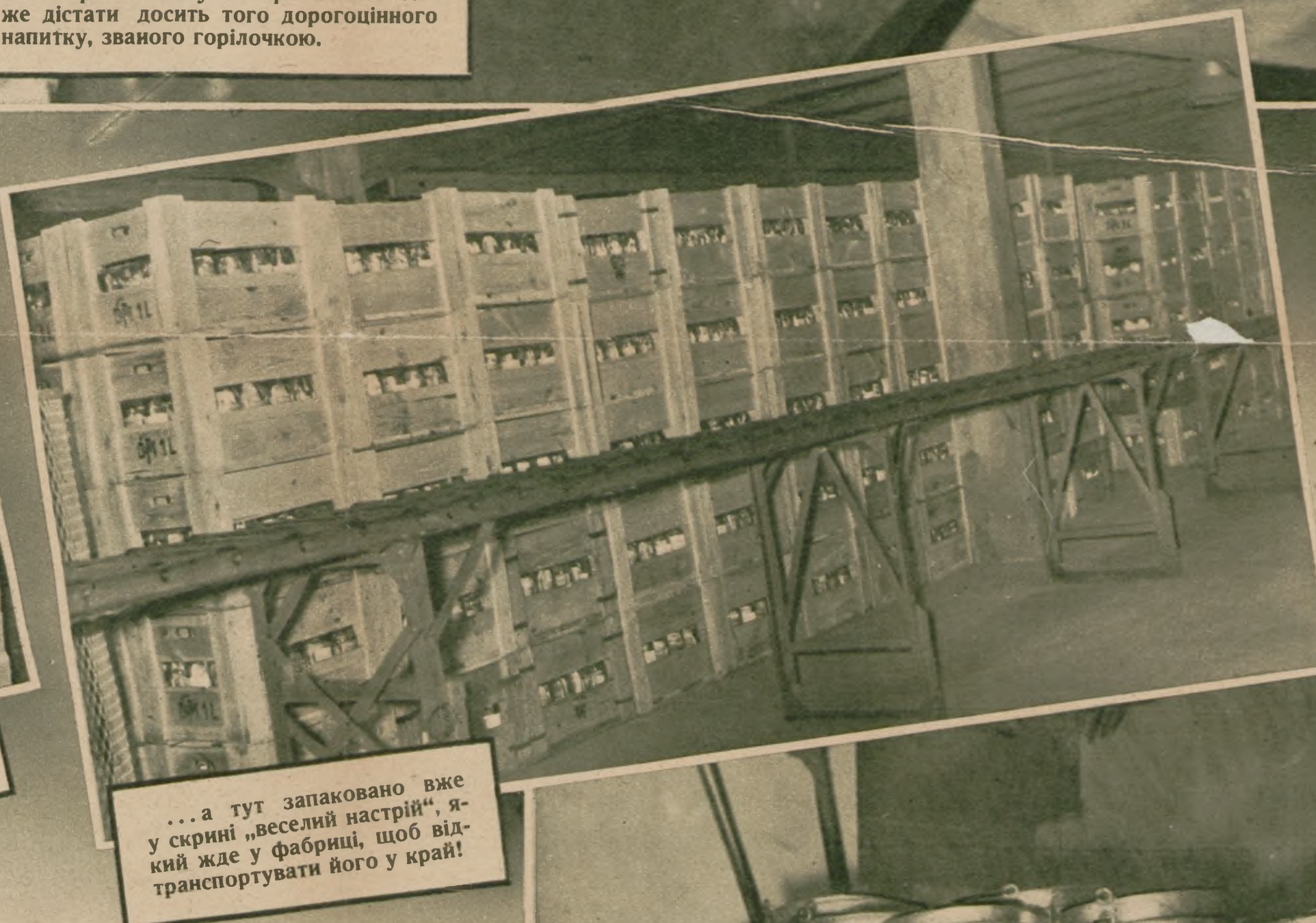
Як гарно після праці або у довгих зимових вечорах закурити цигарку! Цей образок особливо тих, яким цигарка стала вірним приятелем.



Мило, мильний порошок і свічка — це речі, яких підчас війни менше і які дорожчі, як за мирних часів. Тим більше радітиме кожний, хто дістане їх із повних крамниць разом з іншими предметами щоденного вжитку, як премію за контингент.



Тут наповнюється щоденно тисячі пляшок. Що знаходиться у кожній з отих пляшок, знає особливо добре той, що час до часу потребує втопити у чарці своє горе. У замку за харчі кожний може дістати досить того дорожнього напою, званого горілочкою.



...а тут запаковано вже у скрині «веселий настрій», який жде у фабрики, щоб відвезти його у край!



На складах премійних товарів у великому виборі лежать товари з заліза. Кожний хлібороб потребує їх для своєї щоденної праці. Хай він лише виконає свій обов'язок, а дістане той дорожній премійний товар!

Нові Вісті

СТІННА ГАЗЕТА ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТОРСТВА
НАДВІЩАЙНЕ ЧИСЛО





АНГЛІЯ, З'ЄДИНЕНІ ДЕРЖАВИ І СОВЕТИ вистосували ультимат до Мадярщини, Румунії, Болгарії і Фінляндії — негайно зрівати приязні і союзні зв'язки з Німеччиною. Очевидно, що цей ультимат не мав ніякого практичного значення, бо народи всіх тих країн та їх політичні проводили свідоми того, що тільки у союзі з Німеччиною вони зможуть зберегти себе перед більшовицькою навалюю і повним знищенням.

МАРШАЛ ПЕТЕН, голова французької держави, віддає французьке славне місто Руан, яке було батьківщиною Жюльєна д'Арка. Руан страшенно понищене від англо-американських літунських терористичних нальотів. Маршал Петен склав вінок під пам'ятником Жюльєна д'Арка, яка прогнала була англійців з французької землі.

У НОРВЕГІЇ відбулися по різних містах масові маніфестаційні збори з протестами проти зрадницьких переговорів норвезького еміграційного уряду з Москвою у справі передачі Советам „баз“ у північній Норвегії. Норвезький прем'єр Квізлінг заявив, що Англія й Америка не мають сили охоронити скандинавські держави перед більшовиками, перед якими боронить Європу Німеччина з союзниками.

ГАРРІС, британський маршал літунства, головнокомандуючий бомбардувальниками, які бомбили німцями культуру й добробут Європи, дстав високе відзначення від Сталіна. Сталінові по душі, коли англійці стосують методи масового вбивання невинних людей.

У МОСКВІ помер православний митрополит Сергій, що його Сталін призначив патріярхом. Офіційною причиною смерті Сергія подано удар мозку.

АРАБИ поборюють жидів. Президент арабської самостійницької партії у Палестині, Аві Бей Абдулал, вислав телеграму до єгипетського короля Фарука з прохотом про жидофільського ставовища англійської робітничої партії. Арабський з'їзд просить єгипетського короля вживати всіх заходів, щоб не допустити до здійснення жидівських претензій.

У БОЛІВІЇ президент Ріос заявив, що в його країні не буде ніколи комуністів в уряді. Болівія рішила відложити на пізніше вирішення питання про нав'язання зв'язків з Советами.



ЩЕ ОДНА ЖЕРТВА БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ТЕРОРУ.

Недалеко столиці Литви, Ковна, більшовицькі терористи вбили литовського православного митрополита Сергія, який водночас був ексархом Латвії та Естонії. Митрополит Сергій їздив автом з трьома іншими духовниками. Наскочили на них більшовицькі бандити та всіх побили, так, як це роблять більшовицькі терористи за весь час існування большеві на Сході.



ОБРАЗОК ЗІ СХІДНОГО ФРОНТУ:

На цій світліні бачимо, як одна сталева потвора врізалася в німецькі оборонні окопи, але не мала вже сили дати присутитись, бо розторопив її постріл протипанцерної гармати. На першому плані — німецький вояк оглядає далековидом присутній овид, на якому де-не-де біліють ще клапоти снігу, заховані у глибоких кітловинах.

Таких образків здовж східного фронту безліч. Вони говорять всюди про боротьбу машини з людиною і про вищість людини, яка створила машину й вміє її поборювати. Великі бойовища європейської — советської війни засіяні поторохеними повзими советського чи американського походження. Велику кількість тих поторохених советських повзів німці постягали з бойовищ та використали їх як матеріал у своїй далішній військовій продукції.

На сході тиша, на півдні буря

Травень 1944-ого року минав НА СХІДНОМУ ФРОНТІ серед розторопи тиші й спокою. Найважливіші події від-

булися на двох пунктах. 13-ого травня остаточно відієлено останні німецько-румунські війська з Криму. Після того, як оборонну лінію завершено над Дністер, Крим втратив своє стратегічне значення. Він відіграв свою роль, відтяжуючи своїми боями ішні відтинки та паралізуючи свободу рухів численних советських дивізій. Як вилетенські втрати мали більшовики у кримських боях вказує на це факт, що тільки впродовж останнього місяця наступу на Крим більшовики втратили 600 літаків, коло 200 танків і 113 гармат. Очевидно, що Совети широко розтрубили оборонні німцями Криму, при чому подали фантастичні цифри про німецькі втрати. Насправді німці пляново довгий час евакуували Крим і таким чином відтранспортували від-тільки 148 тисяч своїх вояків, з того 128 тисяч кораблями і 20 тисяч літаками. Втрати німецько-румунської чорно-морської флоти, яка перевезла евакуацію Криму морським шляхом, обмежуються всього до 19 суден, себто рівно до одної десятої тої цифри, що її більшовики подавали у своїх зві-домленнях, висисаних з пальця.

Єдині більші бої які велися у трьох перших тижнях травня, були бої над долинним Дністром. Німецькі війська зликували советський мостовий причілок над долинним Дністром біля Григоріополья, при чому знищили або здохли багатий військовий матеріал і захопили численних полонених. Далішу

здобучу й полонених захоплено при очищуванні петлі Дністра. З свого боку більшовики, тямлючи велику свою невдачу підчас своєї останньої офензиві над середнім Серетом, не зважуються вже виступати після будьякої підготовки, тільки все ще вагаються перед новою офензивою. Проте німецький провід рахується з тим, що до такої офензиві введовзі прийде.

Зате бої розшаліли на ІТАЛІЙСЬКОМУ ФРОНТІ. 12-ого травня англо-американці виступили до великої атаки на південному італійському відтинку. Німецькі військові відомості цифри почали поміщувати вістки з італійського фронту на першому місці, перед східним фронтом. Додаткові німецькі відомості та німецькі військові кореспонденти порівнюють барабаний вогонь артилерії на південно-італійському фронті з великими битвами з першої світової війни. Вилетенськими жертвами альянті окупили невеликий тереновий успіх. Під натиском великої чисельної і матеріальної переваги альянті, німецькі оборонні очистили руїни міста Кассіно та завернули на заздалегідь приготовані тилкові укріплені становища. 22-ого травня альянті виступили до офензиви також на відтинку Неттуні. Бої на італійському фронті ведуть з великим за-взяттям.

БОЛЬШЕВИКИ ЗАВЖДИ ТІ САМІ

ІМПЕРІЯЛІЗМ МОСКВИ НЕ ЗМІНИВСЯ

Нові докази про большевицький терор на окупованих землях

ІЗ ЗАЙНЯТИХ БОЛЬШЕВИКАМИ ТЕРЕНІВ НАСПІВАЮТЬ НОВІ ДОКАЗИ ТЕРОРУ І ЗНУЩАНЬ НАД ТАМОШНІМ НАСЕЛЕННЯМ. БУКВАЛЬНО КОЖНИЙ ДЕНЬ ТОРОЩІТЬ СВОЮЮ ПРАКТИКОЮ НАДІ НАВІВНИХ ОДИНИЦЬ, ЯКІ ДУМАЮТЬ, ЩО „МОЖЕ БОЛЬШЕВИКИ ЗМІНИЛИСЯ“. БОЛЬШЕВИКИ НЕ МОЖУТЬ ЗМІНИТИСЯ ТОМУ, БО ТОДІ ВОНИ ПЕРЕСТАЛИ Б БУТИ БОЛЬШЕВИКАМИ. БОЛЬШЕВИЗМ ТРИМАЄТЬСЯ ПРИ ЖИТТІ САМЕ СИСТЕМОЮ ДОНОЩИЦТВА, ТЕРОРУ І СВДОМОГО ВИГОДОЛЖУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ. „ГОЛОДНИЙ НЕ МАЄ ЧАСУ ДУМАТИ ПРО РЕВОЛЮЦІЮ“ СКАЗАВ КОЛИСЬ ЛЕНІН І ТІ ОГО СЛОВА БОЛЬШЕВИКИ ПРОВОДЯТЬ В ДІЛО СВОЮЮ ВІДОМОЮ ПОЛІТИКОЮ. ВОДНОЧАС МНОЖАТЬСЯ ПРИКЛАДИ, ЩО БОЛЬШЕВИЗМ НАДАЛІ ЗАДЕРЖАВ СВОІ СТАРІ ПОЛІТИЧНІ ЦІЛІ І ЗМАГАННЯ, ІСТОЮТЮ БОЛЬШЕВИЗМУ БУВ І ЗАЛИШАЄТЬСЯ ІМПЕРІЯЛІЗМ, ВІД ЯКОГО ЧЕРВОНА МОСКВА ТОМУ НЕ МОЖЕ ВІДМОВИТИСЬ, БО ІНАКШЕ ЗАПЕРЕЧИЛА Б САМА СОБІ І ПІДРИЗАЛА Б САМУ СВОЮ ЕКЗИСТЕНЦІЮ. МОСКОВСЬКІ ВОЛОДАРИ ЗНАЮТЬ, ЩО ТІЛЬКИ ТОДІ ІХ ІСНУВАННЯ ЗАПЕВНЕНО, КОЛИ ВОНИ ЗАВОЛОДЮЮТ ЦІЛИМ СВІТОМ І НЕ БУДЕ НІКОГО, ХТО МІГ БІ ІМ ПРОСТАВИТИСЯ. ДО ТОГО ЧАСУ ВОНИ ЗАВЖДИ НЕПЕВНІ СВОЄЙ ДОЛІ І ТОМУ ЗАВОЛОДІЮТ СВІТОМ — ЦЕ СВЯЩЕННА МЕТА МОСКОВСЬКОГО КОМУНІЗМУ.

Недавно звернувся Міжнародний Комітет Червоного Хреста із закликом до всіх воюючих держав, щоб вони придержувалися правил міжнародного права, які нормують спосіб ведення війни. Цікаво, що негайно після того вся советська преса накинулася з лайкою на установу Міжнародного Червоного Хреста. Це найкраще характеризує пхліх червоної Москви, яка вважає, що терор і винищування, це найкращий спосіб не тільки вести війну, але також правити у мирних часах. Водночас червона Москва не може забути Міжнародному Червоному Хрестові його становища у справі катинської трагедії польських старшин.

БІЛЬШЕВИКИ ТАКСАМО ПОВІДЛЯЮТЬСЯ ЗРЕШТОЮ НА ВСІХ ТЕРИТОРИЯХ, ЗАМЕШКАНИХ НЕ ЛИШЕ УКРАЇНЦЯМИ.

Про політичні плани й заміри большевизму авторитетно заговорили в останньому часі умова, яку грецька і болгарська комуністичні партії підписали в Каїро. У тій умові кажеться виразно, що на Балкани має повстати „Союз Советських Соціалістичних Республік“. До того союзу мала б належати Греція, Македонія, Болгарія і Сербія. Істамбул і Дарданелі мали б творити окрему советську державу однією під контролю червоної Москви. Та умова наявно розкрила московські заміри, які змагають до того, щоб збільшувати цілий Балкан та в советські руки захопити морські проливи між Чорним та Егейським морем. Бо водночас на терені колишньої Югославії діють партизанські банди „маршала“ Тіта. Шоправда, ті банди мають шораз менше щастя, бо німці та їх союзники немилосердно їх винищують, та витискають на шораз вужчі смуги.

Про терористичний режим большевицьких окупантів наслідні нові відомості, які калічуть за німстою до неба:

Ось так наприклад українка Рая Сіневич із Новогороду Волинського покаржилася перед советським комісаром, що більшовики негайно змобілізували до червоної армії її важко хворого чоловіка. Большевицький комісар ніби то призгно вислухав скаргу тієї жінки, але зараз найближчої ночі ту жінку забрали з її помешкання. Її вивезли возом, на якому вже було кількох українців. ЇЇ СЕСТРА НАДЯ ЗНАЙШЛА ПІ ТРУПА ДВА ДНІ ПІЗНІШЕ У ЛІСІ: тіло нещасної жінки було прив'язане до дерева та носило сліди поганьблення і знущань.

Інший випадок: Волосний старшина із збірної громади Топорова, віддаленого на 30 км на схід від Каміньки Струмилової, розказав різні подробиці із перебування большевиків у тій місцевості від 28-ого лютого до 16-ого березня цього року. Це був час жаку для тамошніх мешканців. М. ін. у селі Туре большевики кинули у горючий будинок приходства місцевого пароха, його дружину та одного парубка. Між іншими розстріляли також одного інваліда з першої світової війни, а в тілі іншого вбитого було 60 місць, пробитих ножем.

Ось так на фронтовому відтинку Нарви німці несподіваним наскоком захопили одну більшу місцевість. Вони не знайшли там буквально ні одної живої душі. Коли допитувано советських полонених, що сталося з цивільним населенням тої околиці, деякі полонені зізнали, що вони давно вже дістали приказ на випадок примусового відступу або забрати всіх людей з собою, або їх побибавати, так, щоб не залишилось живої душі. Один полонений зізнав, що селян у тій місцевості позамикано в хатах та поставлено перед хатами варти, щоб „естонські зрадники“ не могли пошкодити червоним. При ближчих розшуках віднайдено у тій місцевості багато масових могил нещасних естонців, при чому видко було, що большевики не мали навіть часу добре замаскувати ті місця свого злочину.

Такі самі відомості надходять з Бесарабії та з Буковини. У місті Більця — як зізнав дентист Петро Дем'ян, що йому вдалося втекти — негайно забрали все населення або до червоної армії, або до робітничих колон. Люди в робітничих колонах жили серед таких страшних умови, що впродовж

БІЛЬШЕВИКИ ТАКСАМО ПОВІДЛЯЮТЬСЯ ЗРЕШТОЮ НА ВСІХ ТЕРИТОРИЯХ, ЗАМЕШКАНИХ НЕ ЛИШЕ УКРАЇНЦЯМИ.

УКРАЇНСЬКІ ПРАВОСЛАВНІ ВЛАДИКИ у Генерал-Губернатора Д-ра ФРАНКА

Генерал - Губернатор Др. Франк у приватності членів Уряду Генеральної Губернії, на чолі з шефом уряду, державним секретарем, др-ом Бюлером, прийняв голови Автокефальної і Автономної Православної Церкви України, які під час пору перебувають у Генеральній Губернії. На краківському Замку з'явилися з відвідинними князі Православної Церкви, які в супроводі численних єпископів разом із найвищими достойниками Православної Церкви в Генеральній Губернії приїхали подякувати Генерал-Губернаторові за шире прийняття та підтримку німецької влади. Прийняття відбулося у святковій залі замку. Найвищі православні духовники з України та Генеральної Губернії дякували др-ові Франкові за прихильність німецької влади до всіх потреб Православної Церкви та її вірних. Високі православні духовники підкреслили водночас сильну віру, що вони скорше чи пізніше вернуться в свої єпархії та продовжуватимуть перервану большевицькою загрозною пращо.

„МИ ВІРІМО — СКАЗАВ М. ІН. АРХІЄПІСКОП ПАНТАЛЕЙМОН З КИЄВА — ЩО НІМЕЦЬКА АРМІЯ З БОЖОЮ ДОПОМОГОЮ ЗНИЩИТЬ ВСЕ СВІТНОГО ВОРОГА ХРИСТІАНСЬКОЇ І ЛЮДСЬКОЇ КУЛЬТУРИ, БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ КОМУНІЗМ, І ЩО МИ ЗНОВУ ЗМОЖЕМО ВИКОНУВАТИ НАШІ ЦЕРКОВНІ І ГРОМАДСЬКІ ОБОВ'ЯЗКИ.“

У заявах, що їх православні владики склали на письмі на руки Генерал-Губернатора, висловлено зокрема глибоку відрзу, з якою увесь православний світ прийняв вбивство митрополита Сергія, голови Православної Церкви у Литві, який згинув з рук большевицьких агентів. Відповідну постанову підписали Полікарп, митрополит-адміністратор, голова великого

Священного Собору, а також єпископи та члени Собору, архієпископ Ніканор, архієпископ Ігор, архієпископ Георгій, єпископ Сильвестер, єпископ Володимир, єпископ Сергій, єпископ Платон, та архімандрит Досеєв. Подібну заяву склав на руки Генерально-го Губернатора митрополит Автокефальної Православної Церкви Генеральної Губернії Діонісій, який явився

Священного Собору, а також єпископи та члени Собору, архієпископ Ніканор, архієпископ Ігор, архієпископ Георгій, єпископ Сильвестер, єпископ Володимир, єпископ Сергій, єпископ Платон, та архімандрит Досеєв. Подібну заяву склав на руки Генерально-го Губернатора митрополит Автокефальної Православної Церкви Генеральної Губернії Діонісій, який явився

Священного Собору, а також єпископи та члени Собору, архієпископ Ніканор, архієпископ Ігор, архієпископ Георгій, єпископ Сильвестер, єпископ Володимир, єпископ Сергій, єпископ Платон, та архімандрит Досеєв. Подібну заяву склав на руки Генерально-го Губернатора митрополит Автокефальної Православної Церкви Генеральної Губернії Діонісій, який явився

УКРАЇНСЬКІ ПРАВОСЛАВНІ ВЛАДИКИ у Генерал-Губернатора Д-ра ФРАНКА

Генерал - Губернатор Др. Франк у приватності членів Уряду Генеральної Губернії, на чолі з шефом уряду, державним секретарем, др-ом Бюлером, прийняв голови Автокефальної і Автономної Православної Церкви України, які під час пору перебувають у Генеральній Губернії. На краківському Замку з'явилися з відвідинними князі Православної Церкви, які в супроводі численних єпископів разом із найвищими достойниками Православної Церкви в Генеральній Губернії приїхали подякувати Генерал-Губернаторові за шире прийняття та підтримку німецької влади. Прийняття відбулося у святковій залі замку. Найвищі православні духовники з України та Генеральної Губернії дякували др-ові Франкові за прихильність німецької влади до всіх потреб Православної Церкви та її вірних. Високі православні духовники підкреслили водночас сильну віру, що вони скорше чи пізніше вернуться в свої єпархії та продовжуватимуть перервану большевицькою загрозною пращо.

„МИ ВІРІМО — СКАЗАВ М. ІН. АРХІЄПІСКОП ПАНТАЛЕЙМОН З КИЄВА — ЩО НІМЕЦЬКА АРМІЯ З БОЖОЮ ДОПОМОГОЮ ЗНИЩИТЬ ВСЕ СВІТНОГО ВОРОГА ХРИСТІАНСЬКОЇ І ЛЮДСЬКОЇ КУЛЬТУРИ, БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ КОМУНІЗМ, І ЩО МИ ЗНОВУ ЗМОЖЕМО ВИКОНУВАТИ НАШІ ЦЕРКОВНІ І ГРОМАДСЬКІ ОБОВ'ЯЗКИ.“

У заявах, що їх православні владики склали на письмі на руки Генерал-Губернатора, висловлено зокрема глибоку відрзу, з якою увесь православний світ прийняв вбивство митрополита Сергія, голови Православної Церкви у Литві, який згинув з рук большевицьких агентів. Відповідну постанову підписали Полікарп, митрополит-адміністратор, голова великого

Священного Собору, а також єпископи та члени Собору, архієпископ Ніканор, архієпископ Ігор, архієпископ Георгій, єпископ Сильвестер, єпископ Володимир, єпископ Сергій, єпископ Платон, та архімандрит Досеєв. Подібну заяву склав на руки Генерально-го Губернатора митрополит Автокефальної Православної Церкви Генеральної Губернії Діонісій, який явився

Одного тижня із колонії, яка мала 150 осіб, 92 особи померли з голоду і виснаження, а 19 осіб розстріляли.

Ось правдиве обличчя червоного большевизму!

ЦЕ НЕ ШКОДИТЬ СТАЛІНОВІ ЗАВЖДИ ВІДНАХОДИТИ КОГОСЬ ТАКОГО У ШИРОКОМУ СВІТІ, ЯКИЙ АБО З ГЛУПОТІ АБО ПІДЛОСТИ ІДЕ НА РОЗМОВИ З БОЛЬШЕВИКАМИ ТА ХОЧЕ ІМ ПРИСЛУЖИТИСЯ. Таку безвольну фігуру советський уряд знайшов недовно в особі польського священника Орлеанського в Америці. Його запросили до Москви, маніфестаційно прийняв його Сталін і Молотов, і він, Орлеанський, мав стати советською противоагою для тих польських емігрантів, які все же не хочуть мати з Москвою нічого спільного. Орлеанський заповідав великі політичні сензації, але не рахувався з тим, що його самого чекає прикра несподіванка. Коли він вернувся до Америки, його зверхня католицька духовна влада позбавила його священничого сану.

БІЛЬШЕВИКИ ТАКСАМО ПОВІДЛЯЮТЬСЯ ЗРЕШТОЮ НА ВСІХ ТЕРИТОРИЯХ, ЗАМЕШКАНИХ НЕ ЛИШЕ УКРАЇНЦЯМИ.

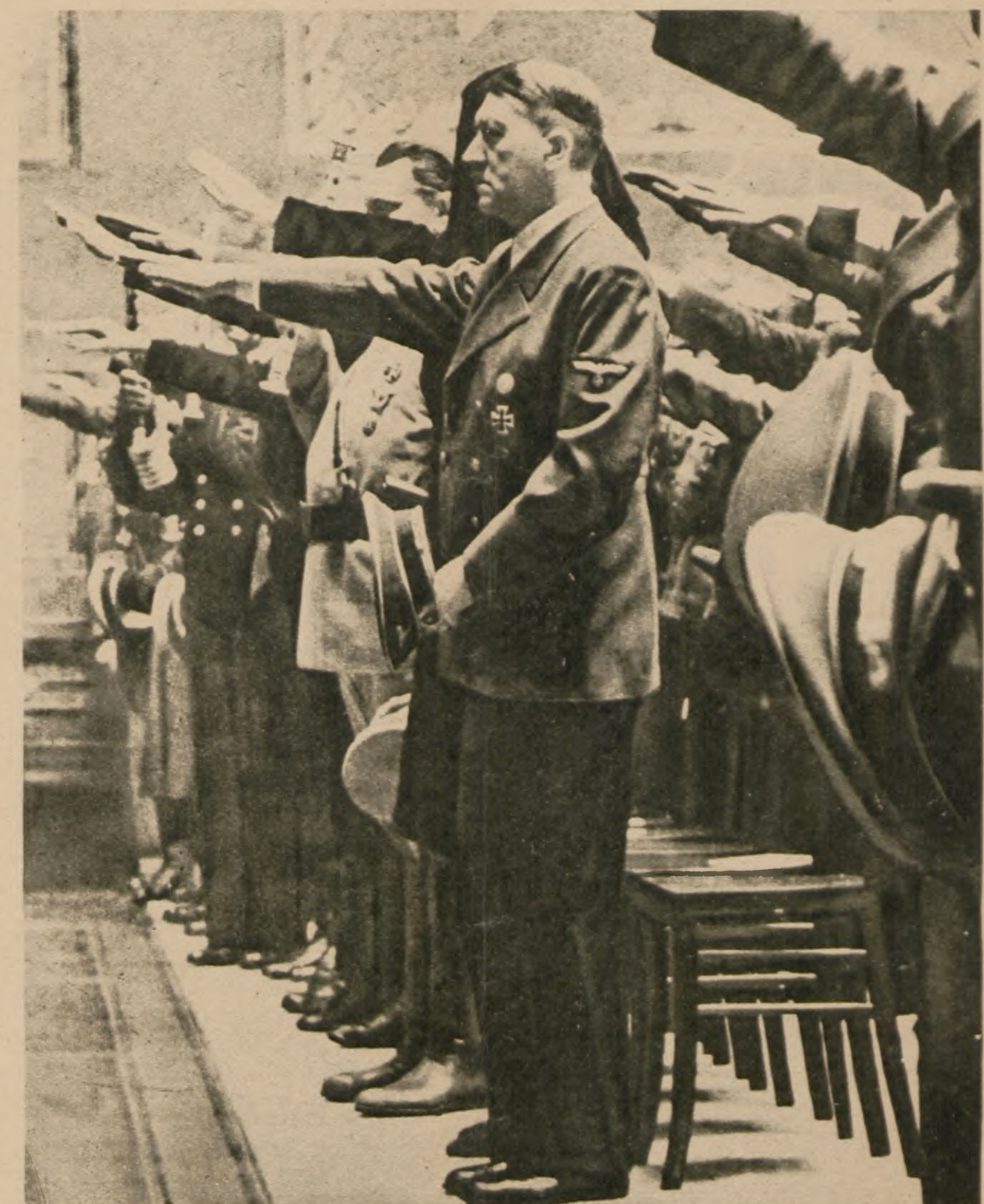
УКРАЇНСЬКІ ПРАВОСЛАВНІ ВЛАДИКИ у Генерал-Губернатора Д-ра ФРАНКА

Генерал - Губернатор Др. Франк у приватності членів Уряду Генеральної Губернії, на чолі з шефом уряду, державним секретарем, др-ом Бюлером, прийняв голови Автокефальної і Автономної Православної Церкви України, які під час пору перебувають у Генеральній Губернії. На краківському Замку з'явилися з відвідинними князі Православної Церкви, які в супроводі численних єпископів разом із найвищими достойниками Православної Церкви в Генеральній Губернії приїхали подякувати Генерал-Губернаторові за шире прийняття та підтримку німецької влади. Прийняття відбулося у святковій залі замку. Найвищі православні духовники з України та Генеральної Губернії дякували др-ові Франкові за прихильність німецької влади до всіх потреб Православної Церкви та її вірних. Високі православні духовники підкреслили водночас сильну віру, що вони скорше чи пізніше вернуться в свої єпархії та продовжуватимуть перервану большевицькою загрозною пращо.

„МИ ВІРІМО — СКАЗАВ М. ІН. АРХІЄПІСКОП ПАНТАЛЕЙМОН З КИЄВА — ЩО НІМЕЦЬКА АРМІЯ З БОЖОЮ ДОПОМОГОЮ ЗНИЩИТЬ ВСЕ СВІТНОГО ВОРОГА ХРИСТІАНСЬКОЇ І ЛЮДСЬКОЇ КУЛЬТУРИ, БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ КОМУНІЗМ, І ЩО МИ ЗНОВУ ЗМОЖЕМО ВИКОНУВАТИ НАШІ ЦЕРКОВНІ І ГРОМАДСЬКІ ОБОВ'ЯЗКИ.“

У заявах, що їх православні владики склали на письмі на руки Генерал-Губернатора, висловлено зокрема глибоку відрзу, з якою увесь православний світ прийняв вбивство митрополита Сергія, голови Православної Церкви у Литві, який згинув з рук большевицьких агентів. Відповідну постанову підписали Полікарп, митрополит-адміністратор, голова великого

Священного Собору, а також єпископи та члени Собору, архієпископ Ніканор, архієпископ Ігор, архієпископ Георгій, єпископ Сильвестер, єпископ Володимир, єпископ Сергій, єпископ Платон, та архімандрит Досеєв. Подібну заяву склав на руки Генерально-го Губернатора митрополит Автокефальної Православної Церкви Генеральної Губернії Діонісій, який явився



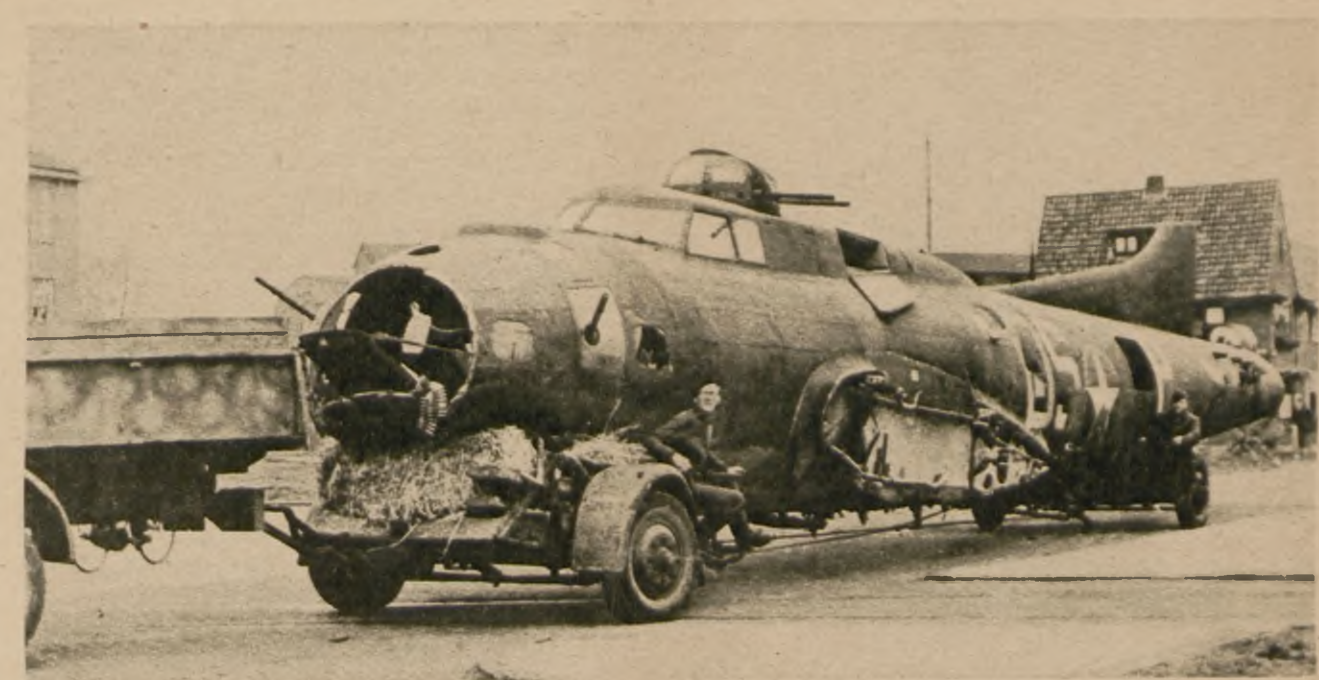
ПРАЩАННЯ ІЗ ПОЛКОВОДЦЕМ

На східному фронті згинув у нещасливому випадку генерал-полковник Губе, один із славних німецьких полководців тієї війни. Ім'я генерал - полковника Губе стало голосом в останньому часі у зв'язку із проривом німецьких військ на окружального перстеня біля Кам'яни Подільської. Тіло генерал - полковника перевезено до Берліна та влаштовано йому на державний коштів величавий похорон. На цій світліні бачимо прашальну жалібно маніфестацію у честь полеглого полководця. На першому плані — Фюрер, поруч із ним райхсмаршал Герінг віддають останню честь генерал - полковникові, який мав найвище німецьке воєнне відзначення.



ПРАВОСЛАВНІ ВЛАДИКИ У ГЕНЕРАЛ - ГУБЕРНАТОРА Д-РА ФРАНКА

Князі Православної Церкви з України і Генеральної Губернії явилися у Кракові, щоби подякувати др-ові Франкові за сердечну гостиню й опіку та заманіфестувати своє протибольшевицьке становище.



РОЗТОРОШЕНА „ПОВІТРЯНА ФОРТЕЦЯ“

Це один із американських бомбардувальників, що його збито та після того відставлено до одного з численних німецьких заводів, де розкладають і розбирають на кусні здобутий ворожий військовий матеріал для використання у фабриках німецького воєнного промислу. Розміри тієї повтори пізнати при порівнанні з двома особами, які на тлі того велетня виглядають як карлики. Вгорі американського бомбардувальника — рухома артилерійська вежа. Такими літаками англо - американці думають стероризувати Німеччину та взагалі всю Європу. Культура й добробут Європи та все цивільне населення терплять від цього терору, однак він не в силах зламати непереможного духа сили й волі.

